ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 11ης Οκτωβρίου 2007 *

Στην υπόθεση C-237/05,

με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, η οποία ασκήθηκε στις 30 Μαΐου 2005,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη Μ. Πατακιά και τον Χ. Lewis, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ελληνικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από τον Γ. Κανελλόπουλο και τη Σ. Χαριτάκη, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, Γ. Αρέστη, L. Bay Larsen, R. Schintgen, και P. Kūris, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi
γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Σεπτεμβρίου 2006,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 15ης Φεβρουαρίου 2007,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την προσφυγή της η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, με την ακολουθούμενη πρακτική των αρμοδίων αρχών κατά τις εργασίες συμπληρώσεως και συλλογής αιτήσεων και δηλώσεων των παραγωγών σιτηρών και άλλων στο πλαίσιο του ολοκληρωμένου συστήματος διαχειρίσεως και ελέγχου για το 2001, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών συνάψεως δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία

97/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1997 (ΕΕ L 328, σ. 1, στο εξής: οδηγία 92/50), και ειδικότερα από τα άρθρα 3, παράγραφος 2, 7, 11, παράγραφος 1, και 15, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής καθώς και από τη γενική αρχή της διαφάνειας.

Το νομικό πλαίσιο

Η οδηγία 92/50

2 Κατά το άρθρο 1, στοιχείο α΄, της οδηγίας 92/50, «οι δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών [...] είναι συμβάσεις εξ επαχθούς αιτίας συναπτόμενες εγγράφως μεταξύ ενός παρέχοντος υπηρεσίες και μιας αναθέτουσας αρχής», με εξαίρεση τις συμβάσεις που απαριθμούνται στα σημεία i έως ix της ίδιας διατάξεως.

3 Το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, της εν λόγω οδηγίας ορίζει:

«1. Κατά την υπ' αυτών σύναψη δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών ή διοργάνωση διαγωνισμού μελετών, οι αναθέτουσες αρχές εφαρμόζουν διαδικασίες προσαρμοσμένες στις διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

2. Οι αναθέτουσες αρχές φροντίζουν ώστε να μην υπάρχουν διακρίσεις μεταξύ των διαφόρων παρεχόντων υπηρεσίες.»

4 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, της οδηγίας 92/50:

«1. α) Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται:

— [...] στις δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών που αφορούν τις υπηρεσίες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι Β, [...] οι οποίες συνάπτονται από τις αναφερόμενες στο άρθρο 1, στοιχείο β΄, αναθέτουσες αρχές, όταν η προϋπολογιζομένη αξία τους, εκτός φόρου προστιθεμένης αξίας (ΦΠΑ), είναι ίση ή ανώτερη των 200 000 ECU,

— στις δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών που αφορούν τις υπηρεσίες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι Α [...]:

i) οι οποίες συνάπτονται από τις αναφερόμενες στο παράρτημα Ι της οδηγίας 93/36/ΕΟΚ αναθέτουσες αρχές και των οποίων η προϋπολογιζομένη αξία εκτός ΦΠΑ είναι ίση ή μεγαλύτερη από το ισόποσο σε ECU των 130 000 ειδικών τραβηκτικών δικαιωμάτων·

ii) οι οποίες συνάπτονται από τις οριζόμενες στο άρθρο 1, στοιχείο β΄, αναθέτουσες αρχές, εκτός από τις αναφερόμενες στο παράρτημα Ι της οδηγίας 93/36/ΕΟΚ, και των οποίων η προϋπολογιζόμενη αξία εκτός ΦΠΑ είναι ίση ή ανώτερη του ισόποσου σε ECU των 200 000 ειδικών τραβηκτικών δικαιωμάτων.»

5 Κατά το άρθρο 8 της οδηγίας 92/50, «[ο]ι συμβάσεις που έχουν ως αντικείμενο υπηρεσίες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι Α συνάπτονται σύμφωνα με τις διατάξεις των τίτλων ΙΙΙ έως [VI]» της ίδιας οδηγίας.

6 Το άρθρο 9 της εν λόγω οδηγίας ορίζει:

«Οι συμβάσεις που έχουν ως αντικείμενο υπηρεσίες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι Β συνάπτονται σύμφωνα με τα άρθρα 14 και 16.»

7 Το άρθρο 11, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας ορίζει ότι, για να συνάψουν τις δημόσιες συμβάσεις τους υπηρεσιών, οι αναθέτουσες αρχές εφαρμόζουν τις ανοικτές διαδικασίες, τις κλειστές διαδικασίες ή τις διαδικασίες με διαπραγμάτευση όπως ορίζονται στο άρθρο 1, στοιχεία δ΄, ε΄ και στ΄, της οδηγίας αυτής.

8 Κατά το άρθρο 15, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/50:

«Οι αναθέτουσες αρχές που επιθυμούν να συνάψουν μια δημόσια σύμβαση υπηρεσιών με διαδικασία ανοικτή, κλειστή ή, υπό τους όρους που θέτει το άρθρο 11, με διαπραγμάτευση, γνωστοποιούν την πρόθεσή τους αυτή μέσω προκήρυξης.»

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 3508/92

9 Από την τρίτη και την τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού (ΕΟΚ) 3508/92 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1992, για τη θέσπιση ενός ολοκληρωμένου συστήματος διαχειρίσεως και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων (ΕΕ L 355, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1593/2000 του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 2000 (ΕΕ L 182, σ. 4, στο εξής: κανονισμός 3508/92), προκύπτει ότι, στο πλαίσιο της μεταρρυθμίσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής και προκειμένου να προσαρμοστούν στη νέα κατάσταση οι μηχανισμοί

διαχειρίσεως και ελέγχου και να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα και αποδοτικότητά τους, αποδείχθηκε αναγκαίο να δημιουργηθεί, σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων, ένα νέο ολοκληρωμένο σύστημα διαχειρίσεως και ελέγχου που να καλύπτει τα καθεστώτα χρηματοδοτικής στηρίξεως στον τομέα των αροτραίων καλλιεργειών και στους τομείς του βοείου, προβείου και αιγείου κρέατος (στο εξής: ΟΣΔΕ).

10 Το άρθρο 2 του κανονισμού 3508/92 ορίζει:

«Το [ΟΣΔΕ] περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

α) μηχανογραφημένη βάση δεδομένων·

β) σύστημα αναγνώρισης των αγροτεμαχίων·

γ) σύστημα αναγνώρισης και καταγραφής των ζώων·

δ) αιτήσεις ενίσχυσης·

ε) ολοκληρωμένο σύστημα ελέγχου.»

11 Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού:

«Στη μηχανογραφημένη βάση δεδομένων καταγράφονται, για κάθε γεωργική εκμετάλλευση, τα στοιχεία που προέρχονται από τις αιτήσεις ενίσχυσης. Αυτή η

βάση δεδομένων πρέπει ιδίως να επιτρέπει την απευθείας και άμεση πρόσβαση στα στοιχεία που αφορούν τουλάχιστον τα τρία τελευταία ημερολογιακά έτη ή/και τις τρεις τελευταίες διαδοχικές περιόδους εμπορίας, τα οποία διαθέτει η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους.»

12 Το άρθρο 4 του ίδιου κανονισμού ορίζει:

«Δημιουργείται ένα σύστημα αναγνώρισης αγροτεμαχίων βάσει χαρτών ή εγγράφων του κτηματολογίου ή άλλων χαρτογραφικών αναφορών. Πρέπει να γίνεται χρήση τεχνικών ηλεκτρονικού συστήματος γεωγραφικών πληροφοριών, το οποίο να περιλαμβάνει κάλυψη με ορθοεικόνιση κατά προτίμηση από τον αέρα ή από το διάστημα, με ένα ομοιογενές κριτήριο που να διασφαλίζει ακρίβεια τουλάχιστον ισοδύναμη με αυτή της χαρτογράφησης σε κλίμακα 1:10 000.»

13 Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 3508/92:

«Για να υπαχθεί σε ένα ή περισσότερα κοινοτικά καθεστώτα που διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, κάθε κάτοχος εκμετάλλευσης υποβάλλει, για κάθε έτος, αίτηση ενισχύσεων "εκτάσεις" στην οποία αναφέρονται:

— τα αγροτεμάχια, συμπεριλαμβανομένων των εκτάσεων για χαρτονομές, τα αγροτεμάχια που αποτελούν αντικείμενο μέτρου παύσης καλλιέργειας των αρόσιμων γαιών και τα αγροτεμάχια σε αγρανάπαυση,

— ενδεχομένως, οιαδήποτε άλλη αναγκαία πληροφορία που προβλέπεται είτε από τους κανονισμούς περί κοινοτικών καθεστώτων είτε από το οικείο κράτος μέλος.»

14 Το άρθρο 7 του εν λόγω κανονισμού έχει ως εξής:

«Το [ΟΣΔΕ] αφορά το σύνολο των αιτήσεων ενίσχυσης που υποβάλλονται, ιδίως όσον αφορά τους διοικητικούς ελέγχους, τους επιτόπιους ελέγχους και, ενδεχομένως, τις επαληθεύσεις με αεροπορική ή δορυφορική τηλεανίχνευση.»

Το ιστορικό της διαφοράς και η διαδικασία προ της ασκήσεως προσφυγής

15 Στην Επιτροπή υποβλήθηκε καταγγελία κατά την οποία, με γνώμονα την οδηγία 92/50, στερούνται νομιμότητας μια συμφωνία-πλαίσιο και οι εκτελεστικές της συμβάσεις σχετικά με την παροχή ορισμένων υπηρεσιών εντός του πλαισίου της εφαρμογής του ΟΣΔΕ στην Ελλάδα το έτος 2001.

16 Η εν λόγω συμφωνία-πλαίσιο συνήφθη στις 20 Φεβρουαρίου 2001 μεταξύ του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοικήσεως και Αποκεντρώσεως, του Υπουργείου Γεωργίας, της Ενώσεως Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδος και της Πανελλήνιας Συνομοσπονδίας Ενώσεων Γεωργικών Συνεταιρισμών (στο εξής: συμφωνία-πλαίσιο).

17 Η συμφωνία-πλαίσιο αφορούσε τον συντονισμό, από την εν λόγω συνομοσπονδία, των ακόλουθων υπηρεσιών, οι οποίες ανατέθηκαν στα μέλη της, δηλαδή τις τοπικές ενώσεις γεωργικών συνεταιρισμών (στο εξής: ΕΓΣ):

— να ενημερώσουν τους γεωργούς για την καθιέρωση των νέων εντύπων αιτήσεως και δηλώσεως των εκμεταλλεύσεων και γεωργικών καλλιεργειών τα οποία θα χρησιμεύσουν για την τροφοδότηση της νέας βάσεως δεδομένων στο πλαίσιο του ΟΣΔΕ·

— να παράσχουν τη συνδρομή τους για να εξασφαλιστεί η ορθή και έγκαιρη καταγραφή των δεδομένων που παρέχονται από τους γεωργούς με τα κατάλληλα έντυπα. Η υπηρεσία αυτή περιλαμβάνει ειδικότερα την παροχή τεχνικής συνδρομής στους γεωργούς για την αναγνώριση των εκτάσεων των καλλιεργούμενων φυτών και δένδρων σε ορθοφωτογραφίες, αεροφωτογραφίες ή τοπογραφικούς χάρτες·

— να συλλέξουν τα έντυπα και να τα υποβάλουν, σε έντυπη ή ηλεκτρονική μορφή, στην αρμόδια νομαρχιακή αυτοδιοίκηση.

18 Η συμφωνία-πλαίσιο προέβλεπε προς τούτο τη σύναψη εκτελεστικών συμβάσεων μεταξύ των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων και των ΕΓΣ σε επίπεδο κάθε νομού. Στη συνέχεια, όντως συνήφθησαν τέτοιες συμβάσεις (στο εξής: επίμαχες συμβάσεις).

19 Με έγγραφο οχλήσεως της 18ης Δεκεμβρίου 2002, η Επιτροπή κάλεσε την Ελληνική Δημοκρατία να υποβάλει τις παρατηρήσεις της σχετικά με την αιτίαση ότι, αναθέτοντας απ' ευθείας και χωρίς προηγούμενη δημοσιότητα τις σχετικές υπηρεσίες στις ΕΓΣ, δεν τήρησε τις διατάξεις της οδηγίας 92/50 και ειδικότερα το άρθρο της 3, παράγραφος 2, καθώς και την αρχή της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων.

20 Θεωρώντας ανεπαρκείς τις παρατηρήσεις που η Ελληνική Δημοκρατία υπέβαλε σε απάντηση του εν λόγω εγγράφου, η Επιτροπή διατύπωσε στις 19 Δεκεμβρίου 2003 αιτιολογημένη γνώμη με την οποία κάλεσε αυτό το κράτος μέλος να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί προς τη γνώμη αυτή εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίησή της.

21 Μη έχοντας πειστεί από την απάντηση της Ελληνικής Κυβερνήσεως στην αιτιολογημένη γνώμη, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή.

Επί του παραδεκτού της προσφυγής

22 Η Ελληνική Δημοκρατία προβάλλει ένσταση απαραδέκτου κατά της προσφυγής της Επιτροπής, ισχυριζόμενη ότι η Επιτροπή δεν έχει έννομο συμφέρον και ότι η προσφυγή αυτή στερείται αντικειμένου.

23 Εν προκειμένω, το εν λόγω κράτος μέλος υποστηρίζει, πρώτον, ότι έλαβε τα αναγκαία μέτρα για να θέσει τέλος στη φερόμενη παράβαση και ότι, όταν έληξε η προθεσμία που είχε ταχθεί με την αιτιολογημένη γνώμη για τη συμμόρφωση προς τη γνώμη αυτή, η εν λόγω παράβαση είχε παύσει να υφίσταται, καθόσον:

— εντός του 2003 δεν έγιναν απ' ευθείας αναθέσεις των σχετικών υπηρεσιών και η δυνατότητα υποβολής προσφοράς δόθηκε και σε φορείς πέραν των ΕΓΣ·

— οι ελληνικές αρχές δεσμεύτηκαν, με την υπ' αριθ. 5767 επίσημη δήλωση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Γεωργίας της 6ης Νοεμβρίου 2003, να «εφαρμόζουν, στον βαθμό που υφίσταται σχετική ανάγκη, διαδικασίες ανάθεσης των αντίστοιχων υπηρεσιών, μέσω διαγωνισμών, υπό την προϋπόθεση ότι οι υπηρεσίες αυτές ή το κύριο μέρος τους εμπίπτουν στον κατάλογο του παραρτήματος I A της οδηγίας 92/50».

24 Δεύτερον, η Ελληνική Δημοκρατία ισχυρίζεται ότι, όταν έληξε η προθεσμία που της τάχθηκε για τη συμμόρφωση προς την αιτιολογημένη γνώμη, η φερόμενη παράβαση, η οποία αφορά μόνον το έτος 2001, είχε παύσει να υπάρχει και είχε εξαντλήσει όλα τα αποτελέσματά της.

25 Η Επιτροπή αντιτάσσει ότι η διαπίστωση της προσαπτόμενης παραβάσεως είναι αναγκαία καθόσον ουδόλως είναι εξασφαλισμένη η αποτελεσματική και ορθή εφαρμογή της οδηγίας 92/50, τόσο στην παρούσα διαφορά σχετικά με το έτος 2001 όσο και για το μέλλον.

26 Η Επιτροπή διατείνεται, κατ' αρχάς, ότι η δήλωση 5767 είναι όχι μόνον ανεπαρκής, καθόσον νομικώς δεν είναι δεσμευτική, αλλά και αόριστη λόγω της φράσεως «στον βαθμό που υφίσταται σχετική ανάγκη».

27 Στη συνέχεια, η παρατεινόμενη διαφωνία μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Επιτροπής σχετικά με τον ενιαίο χαρακτήρα των επίμαχων συμβάσεων καθώς και σχετικά με την υπαγωγή των περί ων πρόκειται υπηρεσιών στο παράρτημα Ι Α της οδηγίας 92/50 πόρρω απέχει του να είναι θεωρητική, και συνεπάγεται κίνδυνο υποτροπής από την πλευρά του εν λόγω κράτους μέλους.

28 Τέλος, τίποτα δεν εγγυάται ότι η οδηγία 92/50 θα εφαρμοστεί σωστά στο μέλλον καθόσον και μετά το 2001 η ανάθεση των υπηρεσιών αυτών γινόταν απ' ευθείας στις ΕΓΣ.

29 Εν προκειμένω, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στον τομέα της συνάψεως δημόσιων συμβάσεων, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η προσφυγή λόγω παραβάσεως είναι απαράδεκτη αν, την ημερομηνία κατά την οποία έληξε η προθεσμία που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη, η σχετική σύμβαση είχε εξαντλήσει όλα τα αποτελέσματά της (αποφάσεις της 31ης Μαρτίου 1992, C-362/90, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 1992, σ. I-2353, σκέψεις 11 και 13, και της 2ας Ιουνίου 2005, C-394/02, Επιτροπή κατά Ελλάδας, Συλλογή 2005, σ. I-4713, σκέψη 18).

30 Επομένως, πρέπει να εξακριβωθεί αν, την ημερομηνία κατά την οποία έληξε η προθεσμία που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη, δηλαδή στις 19 Φεβρουαρίου 2004, οι επίμαχες συμβάσεις εξακολουθούσαν να βρίσκονται, τουλάχιστον εν μέρει, στο στάδιο της εκτελέσεως ή αν, αντιθέτως, την ημερομηνία εκείνη οι εργασίες συνδρομής για τις οποίες είχαν συναφθεί οι συμβάσεις αυτές είχαν ολοκληρωθεί, οπότε οι εν λόγω συμβάσεις είχαν εξαντλήσει όλα τα αποτελέσματά τους.

31 Εν προκειμένω, η προσαπτόμενη από την Επιτροπή παράβαση, όπως προκύπτει ρητώς από τα αιτήματα του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου, αφορά τις υπηρεσίες συνδρομής που παρασχέθηκαν από τις ΕΓΣ εντός του πλαισίου της εφαρμογής του

ΟΣΔΕ μόνο για το 2001, όπως οι υπηρεσίες αυτές διευκρινίζονται στις επίμαχες συμβάσεις που συνήφθησαν για το ίδιο έτος σε εκτέλεση της συμφωνίας-πλαισίου. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι η προσφυγή της περιορίζεται μόνο στο έτος 2001.

32 Οι εργασίες συνδρομής που προβλέπονται από τις επίμαχες συμβάσεις αφορούν την προετοιμασία των αιτήσεων ενισχύσεως που υποβάλλονται από τους κατόχους γεωργικών εκμεταλλεύσεων εν όψει της καταχωρίσεως των περιλαμβανομένων στις αιτήσεις αυτές στοιχείων στη βάση δεδομένων του ΟΣΔΕ, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 3508/92. Οι αιτήσεις αυτές πρέπει να υποβάλλονται κάθε έτος για να καταστεί δυνατή η καταβολή των ενισχύσεων για το οικείο έτος. Κατά συνέπεια, πρόκειται στην ουσία για υπηρεσίες που έχουν σχέση με ετήσια οικονομική χρήση η οποία λήγει με την πληρωμή των ενισχύσεων που έχουν χορηγηθεί.

33 Εν προκειμένω, πρέπει να σημειωθεί ότι το άρθρο 5, παράγραφος 1, της συμφωνίας-πλαισίου, πρόνοια η οποία περιέχεται και στις επίμαχες συμβάσεις, προβλέπει ότι οι συμβάσεις αυτές τίθενται σε ισχύ την ημερομηνία της υπογραφής τους και παύουν να ισχύουν όταν καταβληθεί στους γεωργούς το σύνολο των χρηματοδοτικών ενισχύσεων που αυτοί έχουν ζητήσει.

34 Πάντως, η Επιτροπή δεν μπόρεσε να αντικρούσει τον ισχυρισμό της Ελληνικής Δημοκρατίας, της οποίας ο εκπρόσωπος προέβαλε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι η καταβολή των ενισχύσεων για το 2001 έγινε εξ ολοκλήρου το επόμενο έτος, δηλαδή σαφώς πριν από τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη.

35 Κατά συνέπεια, ελλείψει παροχής από την Επιτροπή ενδείξεων περί του αντιθέτου, διαπιστώνεται ότι, την ημερομηνία κατά την οποία έληξε η προθεσμία που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη, η συμφωνία-πλαίσιο και οι επίμαχες συμβάσεις που είχαν συναφθεί σε εκτέλεσή της για το 2001 είχαν εξαντλήσει όλα τα αποτελέσματά τους.

36 Η Επιτροπή υποστήριξε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι, αντιθέτως προς την επίμαχη παράβαση στην προναφερθείσα υπόθεση Επιτροπή κατά Ιταλίας, η παράβαση που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας διαφοράς, δηλαδή η απ' ευθείας και χωρίς προηγούμενη δημοσιότητα ανάθεση των σχετικών υπηρεσιών συνδρομής στις ΕΓΣ, επαναλήφθηκε κατά τα μετά το 2001 έτη, δηλαδή πριν ασκηθεί η παρούσα προσφυγή.

37 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή δεν μπόρεσε να ανατρέψει τις ενδείξεις της Ελληνικής Δημοκρατίας ότι κατά τα έτη αυτά οι εν λόγω υπηρεσίες συνδρομής παρασχέθηκαν εντός του πλαισίου μιας διαδικασίας εκ βάθρων διαφορετικής από εκείνη που ακολουθήθηκε για το 2001.

38 Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν μπόρεσε να αμφισβητήσει τον ισχυρισμό του εκπροσώπου της Ελληνικής Κυβερνήσεως ο οποίος, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, υποστήριξε, στηριζόμενος σε έγγραφα που έχουν συνοχή μεταξύ τους και που η κυβέρνηση αυτή προσκόμισε σε απάντηση σχετικής ερωτήσεως του Δικαστηρίου, ότι μετά το 2001 ουδεμία αμοιβή προβλεπόταν στον κρατικό προϋπολογισμό ως αντάλλαγμα για τις υπηρεσίες συνδρομής που παρέχονταν από τις ΕΓΣ, οι οποίες πληρώνονταν πλέον από κάθε γεωργό ανάλογα με την υπηρεσία που του παρείχαν.

39 Εξ αυτών προκύπτει ότι, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που προσκομίστηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, η Επιτροπή δεν μπόρεσε να αποδείξει επαρκώς κατά νόμον ότι η παράβαση που προσάπτει στην Ελληνική Δημοκρατία για το έτος 2001 επαναλήφθηκε σε μεταγενέστερα έτη.

40 Τέλος, όσο για το επιχείρημα της Επιτροπής ότι η προσφυγή της είναι παραδεκτή λόγω του ότι παραμένει μεταξύ αυτής και της Ελληνικής Δημοκρατίας διάσταση όσον αφορά την ερμηνεία της οδηγίας 92/50 σε σχέση με τα ειδικά χαρακτηριστικά των περί ων πρόκειται δημοσίων συμβάσεων, αρκεί η διαπίστωση ότι αυτό και μόνον το γεγονός δεν μπορεί να καταστήσει παραδεκτή την προσφυγή.

41 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφυγή της Επιτροπής είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

42 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Ελληνική Δημοκρατία ζήτησε την καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα και η τελευταία ηττήθηκε, η Επιτροπή πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)